

Presuda Suda (deveto vijeće) od 7. srpnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Consiglio di Stato – Italija) – F. Hoffmann-La Roche Ltd, Novartis AG, Novartis Farma SpA, Roche SpA/Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

(Predmet C-261/21) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 19. stavak 1. drugi podstavak UEU-a – Obveza država članica da osiguraju pravne lijekove dostatne za osiguranje djelotvorne sudske zaštite u područjima obuhvaćenima pravom Unije – Članak 267. UFEU-a – Obveza suda koji je uputio zahtjev da osigura puni učinak tumačenja prava Unije koje je pružio Sud – Povelja Europske unije o temeljnim pravima – Članak 47. – Pristup zakonom prethodno ustanovljenom neovisnom i nepristranom sudu – Presuda nacionalnog suda koji je odlučivao u posljednjem stupnju nakon odluke Suda u prethodnom postupku – Navodna neusklađenost te presude s tumačenjem prava Unije koje je pružio Sud – Nacionalni propis koji onemogućava podnošenje prijedloga za ponavljanje postupka u kojem je donesena navedena presuda”)

(2022/C 318/21)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Žalitelji: F. Hoffmann-La Roche Ltd, Novartis AG, Novartis Farma SpA, Roche SpA

Druga stranka u žalbenom postupku: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

uz sudjelovanje: Società Oftalmologica Italiana (SOI) – Associazione Medici Oculisti Italiani (AMOI), Regione Emilia-Romagna, Regione Lombardia, Altroconsumo, Novartis Farma SpA, Roche SpA, Novartis AG, F. Hoffmann-La Roche Ltd, Associazione Italiana delle Unità Dedicare Autonome Private di Day Surgery e dei Centri di Chirurgia Ambulatoriale (Aiudapds), Coordinamento delle associazioni per la tutela dell'ambiente e dei diritti degli utenti e consumatori (Codacons), Ministero della Salute – Agenzia Italiana del Farmaco

Izreka

Članak 4. stavak 3. i članak 19. stavak 1. UEU-a te članak 267. UFEU-a, u vezi s člankom 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, treba tumačiti na način da im se ne protive odredbe postupovnog prava države članice koje, iako su u skladu s načelom ekvivalentnosti, dovode do toga da – kad najviši upravni sud te države članice donese odluku kojom rješava spor u okviru kojeg je Sudu uputio zahtjev za prethodnu odluku na temelju navedenog članka 267. – stranke u tom sporu ne mogu podnijeti prijedlog za ponavljanje postupka u kojem je donesena odluka nacionalnog suda zbog toga što je potonji, prema njihovu mišljenju, zanemario tumačenje prava Unije koje je pružio Sud odgovarajući na taj zahtjev.

⁽¹⁾ SL C 263, 5. 7. 2021.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 7. srpnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Korkein oikeus – Republika Finska) – Keskinäinen Vakuutusyhtiö Fennia/Koninklijke Philips N.V.

(Predmet C-264/21) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Direktiva 85/374/EEZ – Odgovornost za neispravne proizvode – Članak 3. stavak 1. – Pojam „proizvođač” – Svaka osoba koja se predstavlja kao proizvođač time što na proizvod stavlja svoje ime, žig ili drugi znak raspoznavanja ili je to dopustila)

(2022/C 318/22)

Jezik postupka: finski

Sud koji je uputio zahtjev

Korkein oikeus

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Keskinäinen Vakuutusyhtiö Fennia

Tuženik: Koninklijke Philips N.V.

Izreka

Članak 3. stavak 1. Direktive Vijeća 85/374/EEZ od 25. srpnja 1985. o približavanju zakona i drugih propisa država članica u vezi s odgovornošću za neispravne proizvode, kako je izmijenjena Direktivom 1999/34/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 10. svibnja 1999.,

treba tumačiti na način da

pojam „proizvođač” iz te odredbe ne zahtijeva da se osoba koja je obilježila proizvod svojim imenom, žigom ili drugim znakom raspoznavanja ili dopustila to obilježavanje, i na drugi način predstavlja kao proizvođač proizvoda.

(¹) SL C 278, 12. 7. 2021.

Presuda Suda (osmo vijeće) od 7. srpnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Judicial da Comarca dos Açores – Republika Portugal) – KU, OP, GC/SATA International – Azores Airlines SA

(Predmet C-308/21) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku – Zračni prijevoz – Uredba (EZ) br. 261/2004 – Odšteta i pomoć putnicima – Otkazivanje ili dulje kašnjenje leta – Članak 5. stavak 3. – Oslobođenje od obveze isplate odštete – Izvanredne okolnosti – Opći kvar u sustavu za dovod goriva zrakoplovima u zračnoj luci)

(2022/C 318/23)

Jezik postupka: portugalski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Judicial da Comarca dos Açores

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: KU, OP, GC

Tuženik: SATA International – Azores Airlines SA

Izreka

Članak 5. stavak 3. Uredbe (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta [...] te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 treba tumačiti na način da se opći kvar u sustavu za dovod goriva može smatrati „izvanrednom okolnošću” u smislu te odredbe u situaciji u kojoj odgovornost za upravljanje sustavom za dovod goriva zrakoplovima snosi polazišna zračna luka za predmetne letove odnosno predmetni zrakoplov.

(¹) SL C 329, 16. 8. 2021.